Dodatek

(Uradni list Evropskih skupnosti P 52 z dne 16. avgusta 1960)

Uredba št. 11 o odpravi diskriminacije pri prevozninah in pogojih izvajanja člena 79(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti se doda posebni izdaji *Uradnega lista Evropske unije* v slovenskem jeziku, poglavju 7:

„UREDBA št. 11

o odpravi diskriminacije pri prevozninah in pogojih izvajanja člena 79(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti

SVET EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 79 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora,

ker člen 79(3) zahteva, da Svet določi pravila za odpravo oblik diskriminacije iz člena 79(1) v zvezi s prevozom v Skupnosti;

ker taka odprava zahteva prepoved navedenih oblik diskriminacije vključno z določanjem, s tarifami ali drugače, prevoznin in pogojev, ki bi ob uporabi predstavljali diskriminacijo;

ker bo mogoče preveriti, katere prevoznine in pogoji se uporabljajo, in odkriti morebitno diskriminacijo samo, če se bo od prevoznikov in agentov, ki se ukvarjajo s prevozom blaga, zahtevalo, da predložijo potrebne informacije in da izdelajo prevozni dokument, ki omogoča preverjanje teh informacij, ter da dopustijo inšpekcijo;

ker je treba zaradi zagotavljanja skladnosti s temi določbami uvesti sistem kazni, za preverjanje teh kazni pa bi moralo biti neomejeno pristojno Sodišče, kakor je določeno v členu 172 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Določbe te uredbe se uporabljajo za prevoz vseh vrst blaga po železnici, cesti ali celinski plovni poti v Skupnosti, z izjemo blaga, navedenega v prilogah I in III k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 2

1. Določbe te uredbe se uporabljajo za vsak prevoz blaga, ki je poslano iz kraja ali v kraj na ozemlju države članice, vključno z njegovim prevozom med državami članicami in tretjimi ali pridruženimi državami.

2. Ta uredba se uporablja samo za tiste dele poti, ki potekajo znotraj Skupnosti.

3. Ta uredba se uporablja tudi za tiste dele poti, kjer je prevoz opravljen po železnici, cesti ali celinski plovni poti, če se blago po drugih delih poti prevaža z drugimi vrstami prevoza.

Člen 3

Če prevoz, ki ga urejajo pogoji ene same pogodbe, opravlja več zaporednih prevoznikov, za vsakega od njih veljajo določbe te uredbe za del prevoza, ki ga opravi.

Člen 4

1. Pri prevozu znotraj Skupnosti je prepovedana vsaka diskriminacija s strani prevoznikov v obliki zaračunavanja različnih prevoznin in nalaganja različnih pogojev za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah glede na državo porekla tega blaga ali namembno državo.

Ta prepoved ne vpliva na veljavnost zasebnopravnih pogodb.

2. Prepovedano je določanje prevoznin in pogojev s tarifami ali drugače, ki, če se jih uporablja, predstavljajo diskriminacijo v smislu odstavka 1.

3. Prepovedi iz tega člena začnejo veljati s 1. julijem 1961.

Člen 5

1. Pred 1. julijem 1961 vlade uradno obvestijo Komisijo o vsaki tarifi, formalnem ali drugem sporazumu o prevozninah in pogojih, ki veljajo v njihovih državah in po katerih se prevoznine in pogoji za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah razlikujejo glede na državo porekla ali namembno državo zadevnega blaga. Prav tako se vsak naknadno uvedeni ukrep te vrste takoj uradno sporoči Komisiji.

2. Pred 1. januarjem 1961 prevozna podjetja predložijo svojim vladam vse ustrezne informacije o tarifah, formalnih ali drugih sporazumih o prevozninah in pogojih iz prejšnjega odstavka ter jih takoj uradno obvestijo o vsakem naknadno uvedenem ukrepu te vrste.

3. Določbe tega člena se uporabljajo za prevoz blaga, ki se pošilja iz točke ali do točke znotraj ozemlja države članice.

Člen 6

1. Za vsako pošiljko blaga znotraj Skupnosti se zahteva prevozni dokument z naslednjimi podatki:

— ime in naslov pošiljatelja,

— vrsta in teža blaga,

— kraj in dan sprejema blaga za prevoz,

— kraj, kamor je treba blago dostaviti,

— pot ali razdalja, po kateri mora blago potovati, če ti dejavniki opravičujejo drugačno prevoznino od tiste, ki se običajno uporablja,

— mejne prehode, kadar je to primerno.

2. Prevozni dokumenti se sestavijo v dvojniku in se oštevilčijo. En izvod spremlja blago, drugi izvod hrani prevoznik dve leti, šteto od dneva prevoza, in ga arhivira v številčnem vrstnem redu. Na tem izvodu so navedeni končni celotni prevozni stroški, ne glede na obliko, drugi stroški in morebitni popusti ali drugi dejavniki, ki vplivajo na prevoznine in pogoje.

3. Če so v obstoječih dokumentih navedeni vsi podatki iz odstavka 1 ter če v povezavi s knjigovodskimi in računovodskimi sistemi prevoznikov omogočajo popolno preverjanje prevoznih tarif in pogojev, tako da je mogoče odpraviti ali se izogniti oblikam diskriminacije iz člena 79(1) Pogodbe, se od prevoznikov ne zahteva, da uvedejo nove dokumente.

4. Za pravilno sestavo prevoznih dokumentov je odgovoren prevoznik.

Člen 7

1. Določbe člena 6 začnejo veljati 1. julija 1961.

2. Vendar Komisija lahko pred tem dnem z uredbo, ki jo sprejme po posvetovanju s Svetom, za nekatere razrede prevoza, ki se določijo kasneje, odloži začetek veljavnosti najkasneje do 1. januarja 1964.

Člen 8

Določbe člena 6 se ne uporabljajo:

(a) za prevoz blaga, katerega skupna teža ne presega pet ton, in ga en sam pošiljatelj pošilja enemu samemu prejemniku;

(b) za prevoz blaga znotraj ene države članice na skupni razdalji, ki ne presega 100 kilometrov;

(c) za prevoz blaga med državami članicami na skupni razdalji, ki ne presega 30 kilometrov.

Člen 9

Določbe člena 6 se ne uporabljajo za prevoz blaga, ki ga podjetje opravlja za lastne potrebe, pod naslednjimi pogoji:

— blago morajo prevažati vozila, ki so v lasti podjetja, ali vozila, ki jih je podjetje pridobilo z odloženim plačilom, ter jih vozi njegov uslužbenec oz. uslužbenci,

— prevoz mora biti le pomožna dejavnost glede na celotno dejavnost podjetja,

— blago, ki se prevaža, mora biti v lasti podjetja ali pa ga je podjetje moralo prodati, kupiti, posoditi, si ga izposoditi, dati v najem ali najeti, proizvesti, predelati ali popraviti,

— namen prevoza mora biti premik blaga do podjetja ali iz njega ali premik blaga bodisi znotraj bodisi, za njegove lastne potrebe, zunaj podjetja.

Člen 10

Če do 1. julija 1963 na podlagi člena 74 in za izvajanje člena 75 Pogodbe ne bodo sprejeti nobeni predpisi glede objave prevoznin in pogojev, se odločitve v zvezi z naravo, obliko in obsegom te objave sprejmejo skupaj z morebitnimi drugimi ustreznimi ukrepi, v mejah in kot je določeno v členu 79(1) in (3) Pogodbe, pri čemer se upošteva dejstvo, da morajo biti take odločitve in ukrepi v vsakem primeru skladni s skupno prometno politiko.

Člen 11

1. Brez poseganja v člen 5 te uredbe vlade in podjetja na zahtevo Komisije predložijo vse dodatne informacije v zvezi s kakršno koli tarifo, formalnim ali drugim sporazumom o prevozninah in pogojih, ki bi lahko bile potrebne.

2. Komisija lahko določi rok najmanj enega meseca za posredovanje teh informacij.

3. Če Komisija od podjetja zahteva, da ji predloži informacije, o tem takoj uradno obvesti vlado države članice, v kateri ima podjetje sedež, tako da vladi preda kopijo zahteve po informacijah.

4. Posredovanje informacij se lahko odkloni, če gre za razkritje dejstev, katerih posredovanje bi bilo po mnenju države članice v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti.

Člen 12

1. Vsak prevoznik, ki zaračunava različne prevoznine in nalaga različne pogoje za prevoz enakega blaga na istih prometnih povezavah glede na državo porekla ali namembni kraj zadevnega blaga, mora na zahtevo Komisije dokazati, da s tem ne krši določb te uredbe.

2. Zaračunavanje različnih prevoznin in predpisovanje različnih pogojev ne predstavlja kršitve te uredbe, če je zgolj posledica konkurence med prevozniki ali če do tega prihaja zaradi tehničnih ali gospodarskih pogojev obratovanja, značilnih za prevoz na zadevnih prometnih povezavah.

Člen 13

1. Špediterji in drugi agenti, ki se ukvarjajo s prevozom blaga, na zahtevo svoje vlade ali Komisije predložijo vse informacije o opravljenih storitvah ter uporabljenih prevozninah in pogojih.

2. Ta zahteva se uporablja tudi za neposredne izvajalce pomožnih storitev v prevozu, pod pogojem, da sta plačilo, ki se jim izplača, in plačilo, ki se izplača prevoznikom, vključena v enotno skupno ceno.

3. Določbe člena 11(2), (3) in (4) se uporabljajo tudi za zahteve po informacijah na podlagi tega člena.

Člen 14

1. Države članice so odgovorne za preverjanje izpolnjevanja obveznosti, ki so prevoznikom naložene s členi 5(2), 6 in 11 te uredbe, in za preverjanje obveznosti posredovanja informacij iz člena 13.

Potrebne ukrepe za ta namen države članice uvedejo pred 1. julijem 1961 po posvetovanju s Komisijo.

2. Kolikor je to potrebno za izvajanje te uredbe, lahko Komisija pošlje svoje uradnike ali druge izvedence na inšpekcijske obiske za preverjanje in nadziranje izpolnjevanja obveznosti, ki jih podjetjem nalagajo členi 5, 6, 11 in 13 te uredbe.

V ta namen ima vsak pooblaščeni zastopnik Komisije naslednje pravice in pooblastila:

(a) pregleduje lahko knjige in drugo poslovno dokumentacijo podjetij;

(b) na kraju samem lahko naredi kopije ali izvlečke teh knjig in dokumentacije;

(c) omogoči se mu dostop do vseh prostorov, zemljišč in vozil podjetij;

(d) zahteva lahko kakršna koli pojasnila v zvezi s knjigami in dokumentacijo podjetij.

Pooblaščeni zastopniki Komisije izvajajo te pravice ob predložitvi dovolilnice z navedbo, da so pooblaščeni za opravljanje vseh potrebnih inšpekcijskih ukrepov na podlagi tega člena. S seboj morajo imeti pisno pooblastilo z navedbo podjetja, v katerem je treba opraviti inšpekcijo, ter namen inšpekcije. Zadevno državo članico se vnaprej ustrezno uradno obvesti o podrobnostih pisnega pooblastila in statusa oseb, odgovornih za opravljanje inšpekcije.

Uradniki navedene države lahko na zahtevo le-te ali na zahtevo Komisije pomagajo pooblaščenim zastopnikom Komisije pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Če se podjetje upira inšpekciji, določeni s to uredbo, zadevna država članica pooblaščenim zastopnikom Komisije nudi potrebno podporo in pomoč pri izvajanju njihovih inšpekcijskih ukrepov v skladu z navodili. Potrebne ukrepe za ta namen države članice uvedejo pred 1. julijem 1961 po posvetovanju s Komisijo.

3. Vse osebe, ki sodelujejo pri inšpekcijskih ukrepih iz tega člena, spoštujejo obveznost varovanja poslovne skrivnosti v skladu s členom 214 Pogodbe.

Člen 15

1. Brez poseganja v ukrepe, sprejete na podlagi člena 79(4) Pogodbe, Komisija in države članice zagotovijo, da vsa dejstva, s katerimi se seznanijo na podlagi členov 5, 11, 13 in 14, ostanejo zaupna.

2. Razen če Svet soglasno ne odloči drugače, se vse tako pridobljene informacije uporabijo samo za izvajanje te uredbe.

Člen 16

Po posvetovanju s Komisijo države članice v roku iz člena 14(1) določijo ustrezne kazni za:

(a) prevoznike, ki ne upoštevajo pravil, določenih v členih 5(2) in 6;

(b) podjetja, ki, potem ko se je to od njih zahtevalo, svojim vladam v predpisanem roku ne predložijo informacij, opredeljenih v členih 11 in 13;

(c) podjetja, ki svojim vladam zavestno predložijo napačne informacije.

Člen 17

1. Če prej navedeno podjetje v predpisanem roku ne predloži informacij, ki jih zahteva Komisija na podlagi členov 11 in 13, ali če zavestno predloži napačne informacije, lahko Komisija v skladu z drugim pododstavkom člena 79(3) Pogodbe sprejme odločitev, s katero zadevnemu podjetju naloži kazen, ki ni višja od 500 obračunskih enot, in določi nov rok za predložitev zahtevanih informacij. Če podjetje informacij ne predloži v novem roku, se lahko odločitev ponovi.

2. Take kazni pa se lahko naložijo samo, če je bila zahteva po informacijah podana v obliki odločitve, ki se izrecno sklicuje na kazni, določene v tem členu.

Člen 18

1. Če Komisija ugotovi, da gre za diskriminacijo v smislu člena 79(1) Pogodbe, lahko v zvezi z vsakim primerom diskriminacije in ob sprejetju odločitve, določene v členu 79(4), naloži odgovornemu prevozniku kazen, ki ne presega dvajsetkratnika zaračunane ali zahtevane cene prevoza.

2. Če se diskriminacija v smislu člena 79(1) Pogodbe nadaljuje navkljub odločitvi Komisije, ki odreja, da se z diskriminacijo preneha, lahko Komisija odgovornemu prevozniku za vsak primer diskriminacije in v skladu s členom 79 (4) Pogodbe naloži kazen, ki ne presega 10 000 obračunskih enot.

3. Preden Komisija naloži kazen na podlagi člena 17 te uredbe, se posvetuje z vsemi zadevnimi državami članicami in jim posreduje kopije vseh dokumentov in dokazov, zbranih v preiskavi, ki jo vodi na podlagi člena 79(4) Pogodbe. Vsaka država članica, s katero se Komisija posvetuje, se lahko za mnenje obrne na neodvisni nacionalni organ in odgovori v roku dveh mesecev.

Člen 19

Odločitve, sprejete na podlagi členov 17 in 18 te uredbe, niso kazenskopravne narave.

Člen 20

Preden se na podlagi členov 17 in 18 sprejme odločitev, se zadevno podjetje uradno obvesti o predvidenem ukrepu.

Komisija zadevnim državam članicam posreduje v obvestilo kopije odločitev, sprejetih na podlagi členov 17 in 18.

Člen 21

Za namene prejšnjih členov je obračunska enota tista enota, ki se uporablja za pripravo proračuna Skupnosti, kakor je to določeno v členih 207 in 209 Pogodbe.

Člen 22

Vsa podjetja, tako javnega kot zasebnega prava, so glede upoštevanja določb te uredbe odgovorna za dejanja svojih uslužbencev. Ta določba se uporablja tudi za kazni, določene v tej uredbi.

Člen 23

Kazni, ki jih naloži Komisija na podlagi členov 17 in 18, se izvršijo na način, določen v členu 192 Pogodbe. Zneski, zbrani pri izvrševanju odločitev o kaznih, se nakažejo Evropski gospodarski skupnosti in se prikažejo kot prihodek v njenem proračunu.

Člen 24

Kadar država članica na podlagi člena 79(4) Pogodbe predloži predlog, s katerim zaprosi za preiskavo primera, za katerega meni, da predstavlja diskriminacijo, mora svoj predlog utemeljiti.

Člen 25

1. Pred sprejetjem odločitve ali preden se naloži kazen na podlagi člena 18 te uredbe, Komisija obravnava pojasnila zadevne osebe ali njenega pooblaščenega zastopnika; za sprejemanje pojasnil lahko imenuje enega izmed svojih uradnikov.

2. Na podlagi člena 172 Pogodbe je Sodišče neomejeno pristojno glede vsake kazni, ki se naloži na podlagi členov 17 in 18. Komisija ne sme začeti izvrševati kazni, dokler ne poteče rok za pritožbo.

Člen 26

Komisija sprejme potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. junija 1960

Za Svet
Predsednik
P. GREGOIRE“